

DEBRECZEN

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczeni és vidéki függetlenségi párt közlönye.

Megjelen naponként, péntek és vasárnap kivételével.

Kéziratok visszaküldésére nem tartunk felelősséget.

Különléti árak:
 Helyben és postán küldés.
 Egy évre 10 frt.-kr.
 Fél évre 5 " "
 Negyed évre 3 " "
 Egyes szám 5 Kr.

A lap szellemi részét illető min-
 den közlemény: Nagy-hatvan-
 utca, 1564. szám, Dusócsky
 ház, — a szerkesztőségbe bér-
 melevele küldendő.

Különléti helyben:
 TELHÉDI K. LAJOS könyv-
 kereskedésében és a kiadóhiva-
 talban KUTASI IMRE könyv-
 nyomdájában a postahivatalok
 útján.

Nagy- és középkereskedelmi
 hirdetések alkalmi és g-
 oltások 4-ért vesztnek fel.
 Bélyegű minden kiadás költsé-
 gesei 30 kr.
 Hirdetési vagy reklámozás magá-
 nkiadásoknál 50 kr. kiegészít-
 ként.

„Nyitász”-ban megjelent kös-
 zvény mindenki pusztára 50 kr.
 Hirdetési költségei a kiadás
 hivatalában, KUTASI I. Könyv-
 nyomdájában, valamint BUDAI
 KÁNY H. Képző, Iróházában is.
 Név nélkül vagy névtelenül
 beküldött levelek nem vétel-
 nek szeptember.

ársulatnak
 orakor
 n tartandó
 SÉRE.
 AT:
 k évi mérleg, az arra
 megvizsgálásáról.
 megadása, a tisztá
 állapítása.
 tag helyének válasza-
 gazgatóság.
 esen résztvenni és szat
 — az alapszabály
 ársulat csepléd-utcai
 mérleg és az igazgató

UTCA 18
 NYEN
 RFI RÉPA

kosság
 kor H.-Hadhá
 st
 vatnak.

kossági legelési
 álasztmányi ha-
 lay Zoltán,
 irt. elnök.
 szivarka-papír
 valód
DOUBLON
 HENRY-TÖL
 ARIBAN
 LÁNKÁLLÁS EZÜST-ÉREN.
 TTÓ és társai BÉCSBEN.

Tévesztett harcok.

Debreczen, 1890. febr. 21.

A »Pesti Hírlap« — ezen Debreczen iránt az utóbbi időben, ő tudja miért, nem a legbarátságosabb indulattal viseltető, egyébként pompás, szellemesen szerkesztett újságnak mai szerkesztői üzenetei között ezt olvassom: »Nagyvárad a hangok. Ha ezt kiadnák, ki kellene adnunk a debreczeni hangokat is s a közönség a »hangos« újságot bosszankodva dobna el magától.«

Ugy látszik tehát, hogy a szomszéd nagyon baragszik reánk. És miért, mert igaz jogunkat nem éppen csak a magunk javára s egyáltalán nem azzal a gondolat- lal, hogy az ő kárára, megakarijuk védelmezni. Önzéssel vádolt bennünket a nagyváradai sajtó, még pedig oly hangon, melyet a nagyváradiak ismert ízléséről eddig fel sem tettünk volna. Mikor aztán láttam azt az impozáns mozgalmat a maga óriási kifejtésében, a melyben egy nagy ország rész összes varmegyéi és városai, a nagy magyar társadalom egy jelentékeny zöme, nyújtottak egymásnak kezét Debreczen mellett, de saját jól felgött legvitalisabb érdekeik megóvására: a szomszéd város lapjai elneveztek mozgalmunkat »tatarjárásnak« s a guy minden, többé- kevésbé tompa fegyverrel akarták e valóban emlékeztető nagy társadalmi mozgalom jelentőségét lerontani.

Természetes, hogy ez nem sikerülhetett semmiféle túlzott feltételezésnek vagy irigységnek. A nagyszerű kiállítás, mely itthon 150 főnyire volt jelezve, de mely odafenn csaknem még egyszer oly nagy számúra nőtte ki magát, mely magában foglalta a máramarosi Tiszától a szinoki Tiszáig Magyarország társadalmának tiszt- javát, annak minden osztályában párt- és minden más különbség nélkül, — mindenütt abban a fogadtatásban részesült, melyet méltán elvárhatott s mely azt teljesen megillette.

A nélkül, hogy az eddig elért sikerben elbizakodnánk, bátran kifejezést adhatunk ama reményünknek, hogy a kiállítás budapesti tapasztalatai szerint egyik kir. tábla székhelye Debreczenben lesz, — Az igazságszolgáltatási reform sikere,

a geographiai, a gazdasági, a kulturális és a társadalmi viszonyok, szóval a reform helyes keresztülvitelének állami érdeke és egy ország rész egyértelműen és hozzá illő méltósággal nyilvánuló élet-érdekei egyaránt leplezetlenül kifejeztek méltánylásra találtak mindenütt, a hol e kiállítás megfordult s a fővárosi sajtó rokonszenves magatartása is igazolja, hogy mi nem magunknak mentünk kérti, hanem e mozgalomnak az eddigi deputációzástól egészen eltérő, nagy jelentősége éppen abban állott, hogy maga azon nagy terület társadalmi szövege meg e kiállítás által s követelt a saját igényeinek meghallgatást, a mely a kérdésben legközvetlenebbül s legfontosabb élet-érdekeiben érintve van.

Ezen mozgalom nagy és maradandó hatása elől nem zárkozhatott el senki, nem zárkozhatott el — a mint látjuk — Nagyvárad társadalmi sem. És hozzá tehetjük, hogy örömmel látjuk. Nemcsak azért, mert ez is egyik a halhatatlan jele annak, mennyire bizhatunk a magunk sikerében; nemcsak azért, mert az a társadalom vagy legalább annak sajtója, mely a mellettünk megindult mozgalmat előbb mindenképen gúnyolta, most annak elégtételt kénytelen szolgáltati: de azért is, mert mi korántsem szolgaltunk rá azon diszes epithetonok közül egyikre sem, melyekkel egy nagyvárad lapjaink nemrég városunkat megistiztelték sziveskedett.

Mi soha sem indítottunk Nagyvárad ellen harcot. A testvérváros bennünk örökösön versenytársat látott. Mi emelkedni akarunk a magunk, hazánk s a magyar cultura, a magyar társadalom becsületére, de törekvésünkben sohasem buzdít bennünket az a kicsinyes indok, — hogy jobb szó hiányában másképp ki nem fejezhetem — hogy Nagyváradot lefozzák. A mint Debreczen a maga haladásában a magyar város emelkedését s ez által — mert csak ez által érhető az el — a magyar társadalom hatalmas fejlődését akarja látni: azonképen csak ösztönözni őrül tud annak, ha egy másik magyar várost lát maga mellett, ha eszközeiben fogatkozhatb lévén, lassabb arányokban is, de folytonosan emelkedni.

Azért mi a kir. tábla kérdését is

soha sem úgy fogtuk fel, hogy az Debreczen és Nagyvárad közötti élet-halál harc. Soha nem kívántuk a kérdést úgy felállítani, hogy vagy Debreczen vagy Nagyvárad. De a józan okosság szempontjából sem akarhattuk ezt így formulálni, a mint hogy kissé alaposabb megfontolás után mindaz, ki a dolgoknak mélyére szeret tekinteni, arra a meggyőződésre jut, hogy a reform helyes keresztülvitele sokkal inkább biztosítva lesz úgy, ha Debreczenben is, Nagyváradon is lesz kir. tábla.

Hogy Debreczen nem igen lesz mellőzhető, arról a közelmúlt napok tapasztalatai után nem kell sokat mondanunk olvasóinknak, valamint — úgy látjuk — nagyvárad barátainknak sem. Mert azt akarjuk, hogy barátjai legyünk egymásnak, nem pedig féltékenyek, irig ellenségek. Mi soha sem fogunk egy tollvonással sem hozzájárulni ahhoz, hogy az igazságügyi reform magasatos céljai a kicsinyes kajánság ádáz harcának eszközei vé tőrpüljenek. A magyar társadalom tényezői közt az egyetértést kell inkább erősíteni, nem pedig a vizállykodás irtó tüzet folyton és minden kínálkozó módon élesztetni. És a magyar társadalomnak legbiztosabb fejlesztő tényezői a városok s ha két oly város között mint Debreczen és Nagyvárad a vizállynak ezen tüzet mesterséges fuvókkal már izzóvá szították, mi meg használjuk fel az alkalmat s ebben a tüztben kovácsoljuk erőre a magyar társadalom összetartó kapacitait.

Am tüsszik a vasat, a mig meleg. Indítsa meg a mozgalmat Nagyvárad is, mi rokonszenvvel nézzük lépéseit s csak örvendeni fogunk rajta, ha oly sikert tud majd felmutatni mint a milyen után mi most a magunk kára nélkül öszintén kívánhatjuk Nagyváradnak, hogy nevé is sikerüljön annyira reményt haza hozni, mint a mennyivel minket haza bocsátottak.

Magyarország északkeleti társadalmi nem azért mozdult meg Debreczen mellett, hogy Nagyvárad ne kapjon kir. táblát. Mozgalmának célja egyedül az volt, hogy az ő fölébe helyezendő

felső-bíróság székhelye Debreczen legyen, mert azt ezen társadalom legfontosabb érdekei így követelik. De ha Nagyvárad meg szintén tud maga köré egy oly területet csoportosítani, mely egy kir. tábla hatáskörének megfelel, nem látjuk be, miért kellene Nagyváradot mellőzni, a mint nem bírjuk elképzelni miképen lehetne északkeleti Magyarország kir. táblájának székhelye más város mint Debreczen. Mi azokra a területekre, a melyek Nagyvárad mellett nyilatkozhatnánk, nem is gondolunk s ha azokat Nagyvárad magának megnyerheti: diadálán csak örvendeni fogunk s azt hisz- szük, befogják látni oda át is, hogy egymás ellen tovább is hadakozni, nagyon is tévesztett harc.

B. S.

— **Belföldi hírek.** Az osztrák fel- t é k e n y s é g beigazolásához újabb adalek- kal járul az az emlékirat, melyet a triezti kereskedelmi kamara közelebb terjesztett az osztrák kormány elé. Az emlékirat azt akarja bebizonyítani, hogy a Balkán-vasutakkal való összeköttetések tisztán Magyarország előnyére válnak, míg az osztrák ipar, vasutak és hajózási vállalatok csak szenvednek általuk. — **Hurbán bünyűjét** végre teljesen befejezték. Az elhunyt pauszláv agitátor tud- valóvölözéssel vádolták volt, hogy egy anya- könyvi kiadványt hamisított s ennek követke- zésében egy Zsák nevű asszony fia kibújt kato- nai kötelezettsége alól. Az elhunyt Hurbán ügyet természetesen beismerték volt; — a büntésszeggel vádolt asszonyt pedig a kuria fölmentette. — **A szerb egyházi kongresszus** e hó 12-24 ig ülést tart, melynek tárgya a patriarcha megválasztása lesz. — **A magyar korona ünnepe.** A magyar szentkorona Bécsből való hazahozat- talának századik évfordulóját kegyelettel ülte meg a főváros esztörtökön. Ez alkalomból a templomokban ünnepélyes istentiszteletek vol- ta. — **Andrássy Gyula gróf holt- restét** Budapestre szállították, onnan Töke- Terebesre viszik s ott fogják eltemetni egész csöndben. A család kívánja ára egyetlen kül- döttég sem fog Terebesre utazni. — **Er- zsébet királyné** tegnap d. e. koszorút helyezett gr. Andrássy Gyula ravatárára. Gyászruhában, gyászfátyollal sűrű elkarva jelent meg a királyné az akadémia előcsarno- kában s p r e c k e j, mely megindultsággal ábi- tatba melyedve térdelpt a ravatal előtt, mint annak idején Deák Ferencz ravatalánál.

— **Külföldi hírek.** **Orth János** (János főherceg) Londonból Frankfurtba érke- zett, hogy Isenburg-Birstein herceget Birn- steinben meglátogassa. — **Vilmos hol-**

A „DEBRECZENI” TÁRCEJÁJA.

Margit szerelme.

— Eredeti beszély. —
Írta: **Magyarosy Imre.**
(Folyt. és vége.)

— Nevjegyet meg nem csináltattat az szonyom?
 — Trefás kedvedben vagy Ilonka... nohat fogok csináltatni, csak azért is fogok... K ö v y B é l á n é s z ú l. S o l y m o s M a r g i t . . .
 — Hahaha, hihhi . . .
 — Csókolom a kezeiket . . . nem zavarom?
 Ugyan mi az, a min olyan jól mulatnak?
 — Képzeld Kövy ur . . .
 — Ilonka! Remélem . . .
 — Itt ment az utcán egy kisasszony sárga ruhában fekete csikkokkal . . . hahaha . . . úgy nézett ki épen, mint a faköpenyeg a generális háza előtt!
 — Hahaha!
 — No most engedjék meg nagysámék, hogy magamat bemutassam: Kövy Béla, kirá- lyi alügyész.
 — Ah, és mióta . . .
 — Itt a hivatalos lap mai száma. Ol- vassa fel Ilonka nagysám, ugy is jó felolvasó!
 — Köszönöm a bököt! Tehát adja ide. Uraim és hölgyeim! A pénzügyminiszter ál- lami adóvégrehajtóvá . . .
 — Ah kérem, azelött!
 — Ah! Az igazságügyminiszter Kövy Béla törvényszéki aljegyzőt ugyanazon tör- vényszékhez kir. alügyésszé nevezte ki!
 — Gratulálunk!
 — Köszönöm hölgyeim!

— Nos, hogy érzi magát új állásában Béla? — kérde Margit.
 — Még nem tudtam egészen belekép- zelni magamat, hiszen még meg sem melege- dett az újs. g a z e b e m b e n . . .
 — Ugy-e most már nagy ur maga, Kö- vy? — kövkedett Ilonka.
 — Rettenetes nagy ur! Két fokkal kö- zelebb állok a — miniszterseghez! Most pe- dig ajánlom magamat!
 — MÉR megye? — kérdezte Margit.
 — Hja a hivatalos kötelesség . . . a fon- tos állás!
 — Nos hát Isten vele. Adieu!
 Magunkban maradtak. Folytatták az elha- gyott themát — fűtözték tovább az ábránké- peket, amelyekhez oly nagyon értenek.
 III
 Az idő régen bebizonyította már azt az igazságot, ami legfőként az emberi gyarló- ságban leli magyarázatát: azt tudniillik, hogy a tiltott dolog iránt sokkal nagyobb hajlan- dóságot érez az ember, mint a megengedett iránt.
 Az iskolás gyerek „elvezette” szivja a cigarettát, mert tiltva van, — a magyar ember „magyar” dohányt keres, mert az nem „trafik”, — a csók, az pláne csak akkor edes — ha tiltott.
 A részeges embernek orvosság gyanánt bort kell praescribálni, — elszokik a bor- italtól.
 Ha megverik a kis gyereket s azt mond- ják neki, hogy „sírj”, akkor bizonyosan ezt feleli, hogy „csak azért sem sírok.”
 Hja, a tiltott dolog utáni vágy régi öröksége az emberiségnek: első szüleitől örökölte.
 Kövy Béla hiuságának egy ideig hízal- gott ama tudat, hogy rajong valaki utána.

Mint minden hiu ember, ugy Béla is azt hitte magáról, hogy mindenki vele fog- lalkozik. Ha valahol társaságban két asszony, vagy lány összedugta fejét, biztosra vette, hogy vele foglalkoznak. A hiu emberből hiányzik minden önállóság s bármit mond- janak a psychologok, de az ilyen emberben igaz érzelem nem lakhatik. Az ilyen ember rabja az olesó közvéleménynek, mely köz- véleményt az anyókák teremtik meg.
 Béla napról napra hidegebb volt Margit iránt, s épen ami Belában ezt a hideglést okozta, az növelte Margitban a szerelmet.
 Szegény lány látta, tapasztalta a ezt az elhideglést, s őt ez igazi, odaadó szerelemmel viszonozta.
 Béla magatartásához nagyban hozzá- járaltak a „tapasztalt” hölgyek jó tanácsai. Az ilyen hölgyeknek rendszeren vagy férjhez adan- dó rokonai, vagy pláne lányai vannak.
 Ezek a hölgyek gondoskodtak arról, hogy Béla — követe bár — de folytonosan hallhatta, hogy „megfogták”, hogy „hiva- talt s z e r e z t e k n e k i . . .”
 Ha Belában nem emelkedett volna tul- sulyra a hiuság józan gondolkodása, mondjuk ki lelkiismerete fölé, akkor ezeket a beszé- deket nemcsak eleresztette volna füle mellett, de vissza is utasította volna szokat.
 Benne azonban nem az őnsárat, hanem a hiuság volt a mozgató erő . . .
 Margittal szembe napról-napra tartóz- kodóbb, hidegebb, sőt gorombább lett.
 Az a szegény lány ezekért még hara- gudni sem tudott, szelid szavakkal igyekezett Belát meggyőzni igaztalanságáról.
 Most is ilyen diskussio között találjuk őket.
 — De Béla, ha mondom, hogy nem igaz!

— Ejh, hiszen az egész város velünk van tele, mindenütt azt beszélik, hogy mostani állásomat atja szerezte nekem, csak hogy magát elvegyem!
 — És ön hiszi ezeket?
 — Assnyian mondják, hogy kénytelen va- gyok elhinni.
 — Természetes, könnyű az olyat el- hinni, a mit valaki maga is akar.
 — Nem mondja meg azt is, hogy eze- ket a híreket én terjesztetem?
 — Béla, maga sohasem szeretett en- gem!
 — Mondtam én azt magának, hogy igen?
 Margit nem bírta tovább. E lealázás megtölte, de kiábrándítani nem tudta. El- jötök azok a vigasztaló gyémánt cseppek. — a mely, a benső fájdalomak igaz hírnökei. Ezt hamisítani nem lehet.
 Az öreg Solymos csendesen belépett. Margit önkéntelenül felrezen . . . de csak- hamar erőt vett magán.
 — Margit, te sírsz!
 — Oh dehogya papa!
 — Mit jelentenek tehát e könnyök?
 — Béla egy mulatságos történetet be- szélt el azon jóízűt nevettem . . . semmi egyéb!
 — Nem hallottam nevetést . . . Igaz-e ez Béla?
 — Nem, nem ugy van . . . válaszolá Béla.
 — Margit, hagyj magunkra . . . Kövy ur- ral fontos beszédem van!
 — Atyám?
 — Mit parancsoltam!
 Margit eltávozott, magukra maradtak. Solymos már régen tapasztalta, hogy nem ugy mennek a dolgok, mint a hogy ő szeretné volna. Végére akart járni.

mint a
 ónap utol-
 re fogják
 ideai nagy
 Szerbia.
 a közt a
 akittatni,
 loságnak.
 tényleg
 agyivó
 tt Belg-
 hogy a
 n el fog
 eg a két
 ályszert
 el t
 legszob-
 záferhe-
 y napon
 ent fel
 eteléből
 torony
 ennyel
 és jel-
 es pa-
 20-an
 dul. —
 ág leg-
 ult hó
 Fel-
 József,
 fell-
 árva
 lom
 lapok
 Riá-
 ki;
 ek a
 dalmi
 hátra
 Den-
 czár-
 csak-
 álaik
 at a
 irán-
 loát
 neg-
 or-
 ké-
 rta-
 re-
 ré-
 illió
 c k
 el-
 eg-
 k
 bb
 e,
 n
 z
 -
 e
 b
 -

Landi király megülte születése hetvenharmadik évfordulóját. A király az elmúlt hónapokban sokat betegeskedett, de most már jobban érzi magát. — A morfanatikus házasságok száma egygyel szaporodott. Sándor György meklenburg-strelitzi herceg, a német császári család közeli rokona a napokban vette nőül Wanljarszky Feodorovná, anyjának az udvarbölgyét, kit már régóta szeretett. — Nagy bánya-robbanás történt Decire mellett s eddig ötven holttestet húztak ki a romok közül. — Reménytelen a követelés. Nelidov ismét azt sürgeti, hogy Törökország a hadi kárpótolás hátralevő részeit fizesse meg. — A horvát országgyűlésen megemlékeztek Andrássy gr. elhunytáról, s ekkor az egész ellenzék, Amrus zágrábi polgármesterrel élén tüntetőleg távozott a teremből. — Mária Valéria öherczegnő esküvőjének előkészületeihez, egy német lap szerint, már a jövő hét elején hozzá fognak. — Az angol bank a kamatlatbat öt százalékban állapította meg. — Az amsterdami színház teljesen leégett. — A leégett lakókastélyra két millió forint kártérítést fizetnek a biztosító társaságok. — Nagy földreagés volt Nevesjében. (Hercegovina). A házak keményei ledőltek, s számos épületen repedések támadtak. — Il. József császár halálának századik évfordulóját egész Ausztria, különösen pedig Bécs nagy kegyelettel ünnepelte meg csütörtökön. — Huibert Hastex francia tábornok a hadügyminisztert hevesen megtámadta Rouenban, a 8-ik dragonos ezred előtt tartott beszédben, ugyanis a legelősebb szavakkal nyilatkozott nyugalomba helyeztetéséről. A hadügyminiszter a tábornok ügyében elrendelte a vizsgálatot. — A német választások. Berlin, febr. 21. Az eddig ismert 85 választási eredmény közül 5 a konzervatívokra, 2 a birodalmi pártira, 1 a nemzeti liberálisokra, 18 a centrumra, 2 a szabadelvűkre, 14 a szocialdemokratákra esik. — Azonkívül megválasztott 2 lengyel és 2 elzászi, szűkebb választás alá kerül 4 konzervatív, 3 birodalmi párti, 17 nemzeti szabadelvű, 10 centrumpárti, 1 szabadelvű és 16 német szabadelvű, 23 szocialdemokrata, 2 welf és 1 elzászi.

Tallózás.

(A horvát testvérek. — Jellasić bán. — Jellasić szobra. — Horvát vad ellenünk. — Horvát chauvinizmus — Gróf Andrássy Gyula és a horvátok. — A boszniai okkupáció.)

Sajátságos, de nem éppen a véletlen műve, hogy míg a magyar a németet sógorának, a tótót atyáfnak, a zsidót szomszédnak mondja: addig a horvátot testvérnek nevezi. Testvér! Mily szép szó ez; a szeretet és kölcsönös támogatás gondolatainak egész serege fűződik hozzá. A horvátok hosszú ideig valóban testvéreink voltak. Azon harcok, melyeket az oszmánok ellen vívtunk, fényes bizonyítékai a horvátok testvéri érzelmeinek. Megtörtént ugyan e harcokban az is, hogy a horvát csapatok egy része árulóvá lett, átpártolt az ellenséghez, de maga a horvát nép zöme mindig hiven kitartott a magyar-horvát testvériség mellett.

— Kövy ur, őszinte szavakat kérek ön-től. Mi történt itt egy idő óta? Mit művel ön leányommal?
— Azt, elnök ur, mit szíven parancsol.
— Szivtelensége — akarát mondani ugy-e?
— Elnök ur szavait idézem, melyeket nekem mondott, hogy a szerelmet erőltetni nem lehet!
— De ugyanakkor azt is mondtam, hogy én önt sem erőltetem. Szabadjára hagytam. S ön mit tett? Szerelmet hazudott, s tönkre tett vele egy ártatlan gyermeket s egy öreg embert, kinek élete egy annak a gyermeknek életével. Minek nevezi ön ezt az eljárást?
— Meggondolatlanul tettem, de mentsem az, hogy nem volt időm a megdölgésre!
— No lám! Meggondolatlanúság. Én ezt ugy nevezem, hogy jellemtelenség.
— Elnök ur!
— Ah, hagyja! Ne játsza a férfit akkor, mikor éppen az ellenkezőnek adta bizonyítékát. Tudja-e ön, mi az a lelkiismeret? Ha van önnek, akkor tudnia kell, az ilyen lelkiismeret furdalni szokott.
— Utóljára is, nem vagyok köteles ezeket hallgatni... A mit tettem, én tettem, én felelek érte!
— Feleljen érte lelkiismeretének, ha még ki nem halt belőle... Most pedig ott az ajtó!
Margitot éppen akkor hozta oda háborgó lelke.
— Béla... Béla...!
— Ejj, hagyjon...
Elrohant... Egy megtört szívet és egy megtört öreg embert hagyott maga után.
Solymos Géza ez eset után nyugalomba vonult, ha ugyan nyugalomnak lehet nevezni azt az életet, a mit egy szerető apa megtört leánya vigasztalásával eltölt.
Margit — mint előre gondolható volt — egészen megváltozott. Az egykori élénk, vidor lányka most egy szótalan, töprengő hajadonna lett, nem volt kedve semmihez, unott dolog volt előtte minden.

Egész a jelen századig semmi sem zavarta meg köztünk a jó összhangot. Hanem században a bécsi ármánykodók elhíntették Horvátországban a magyar nemzet elleni gyűlölség magvát. A gyűlölség odáig fejlődött, hogy Jellasić bán 1848-ban horvát hadakkal tört Magyarországra, mely a szabadságot a horvát nép számára is kivívta! A rabló-módra betört horvát hadakat csufosan elverték a magyar hadak, — hanem azért a „hős” Jellasićnak ércz-szobrot állítottak Zágráb piacán. Jellasićnak zágrábi lovas-szobra kardjával Magyarországra fel mutat. E kardirányzás nem azt jelenti, hogy a horvátok Magyarországra törjenek, hanem azt juttatja a horvátok eszébe: — „Arra menni nem tanácsos!” (Nem, mert ismét kitalálnák porolni a horvátok vörös köpenyegeit!)

A horvát tartomány-gyűlésen ezelőtt pár évvel egyik szónok azon érvet hozta fel a magyarok ellen, hogy miként lehetne a horvát a magyarok jó barátja, mikor a magyarok 1848-ban — 40,000 horvátot öltek meg?! Igaz ugyan, hogy sok horvát itt hagyta a fogát, — de hát ki hívta őket ide?! A horvátok mai napig sem felejtették el a kapott vereséget. Mindig találnak ki valamit, a mivel borsot törjenek a magyar nemzet orra alá. Zágráb utcáin napi renden van, hogy a magyarul beszélőket inzultálják. — A horvát cséscelek még a védtelen nőket is bántalmazza, — ha azok magyarul mernek beszélni. Debreczenben pedig egész horvát asztaltársaságok vannak, — es nem bántja őket senki!

Gróf Andrássy Gyula halála mély részvétet keltett mindenütt az egész művelt világon. Fejedelmek, kormányok és államférfiak siettek részvét-nyilatkozataikkal a gyászoló családot felkeresni. Zágrábban azonban a gyász néma csöndjét is felzavarták az oklatan gyűlölet tüntetésével. Midőn ugyanis a horvát tartománygyűlésen az elnök azt indítványozta, hogy koszorút helyezzen a horvát ház az Andrássy sírjára s e határozat elfogadtatott: az egész ellenzék, Amrus zágrábi polgármesterrel élén, tüntetőleg távozott a teremből! Ugyan hol lenne ma Horvátország, ha

Feledni nem tudott, előtte lebegett utaltalan annak képe, akit oly igen szeretett volna még emlékéből is kitörölni — magára akarta erőszakolni azt a véleményét, hogy az ember kegyetlen, szivtelen ember volt — gondolatai szívesen végáthára azonban mindig az volt, hogy a helyett az ember helyett önmagát és édes atyját vádolta, ezt ugyan nem nyilvánította soha, elrejtette ezt magába azok mellé a keserű érzelmek mellé, melyek kedély világára borultak. Egy év lefolyása után Margit férjhez ment egy idősrendű szomszéd birtokoshoz. Férje igazán szerette, s lekötöztető figyelmével annyira tudott hatni rá, hogy az életet nem utálta. Kövy Béla aglegény maradt, ezzel bünhődött tetteért... mert hogy ez bünhődés, annak az aglegénynek a megmondható.

A lelkész leánya.

— Regény. — Irta V. Gaál Karolina. (Folytatás.) — A szülők előtt titkot tartani egy jó gyermeknek, anyai, mint saját bukkását eszközölni. Hogy jött mennyire a dolog, hogy egy gróf Szentgyörgyi Ödön a falujabeli lelkész leányának levelet írjon, nem képzelhetem minden eszélyességem daczára sem. Igaz, hogy büszke vagyok téged leányomnak tudni Julia de jaj annak, legyen bárki, a ki életem egyetlen kincsét, tiszta lelkeket el akarja tőlem azért rabolni, hogy a kétségbeesés örvényébe taszítson téged! Tudod-e mi ez? Egy gazdag mánás, meg egy falusi lelkész leánya? Látod-e a mérhetlen irt, mely köztetek megnyílt, mely csak téged fenyeget beleszedülésel? Hol van elméd világa, édes egyetlen gyermekem? Hisz csak a szépség, a nőbáj az mi a grófot pillanatra tán lebilincselé. De a

Deák Ferenc és Andrássy fehér lapot nem adtak volna a horvátoknak? Andrássy tehát a horvátoktól nem gyűlöletet, hanem halált érdemelt volna. A hála azonban nem tartozik a horvát erények közé! Andrássy a horvátok egy része valószínűleg azért gyűlölte, mert keresztül-vitte a boszniai okkupációt. Nekünk magyaroknak se tetszett ez az okkupáció, mert mi azt szerettük volna, ha Andrássy a plevna napok alkalmával az oroszok ellen masiroztatta volna hadainkat. Ez esetben bizonyára még féktelenebb lett volna a horvát tuzok gyűlölete Andrássy iránt. Mi magyarok azonban ekkor tartottuk volna őt valódi nagy államférfiúnak!

HELYI HIREK.

* Népesedés. Február hó 9-től február hó 15-ig született városunkban: I. Református: törvényes 9 fu, 12 leány, törvénytelen 2 fu, 2 leány, együtt: 25. Halvaszületett 1 fu, 1 leány, együtt: 2. Egybekelt 14 pár. II. Evangélikus: 0. III. Róm. kath. óli kus: törvényes 7 fu, 2 leány, halvaszületett 1 fu, együtt: 10. IV. Zsidó: törvényes 3 fu, 1 leány, együtt: 4. Elveszülettek összes száma: 39, melyet ha egybevetünk az elhunytak számával (22), a szaporodás = 17. * A függetlenségi kör holnap, vasárnap d. e. 10 órakor tartja évi rendes közgyűlést saját helyiségében, mely alkalommal a tisztújítás is megejtetik. Van szerencsém ezen közgyűlésre a kör tagjait ez uton is meghívni. Debreczen, 1890 febr. hó 20-án. B. Nagy János, a deb. függetlenségi kör elnöke. * A mi bálunk. A f. hó 15-én tartott függetlenségi párt bálja alkalmával felülzettek a következők: Szűcs László 1 frt, Kulcsár József 1 frt, Szőke János 1 frt, Hódy Béla 1 frt, Szigetközy Sándorné 1 frt, Kertész János 2 frt, Erdélyi Jánosné 1 frt. Ötvös Jánosné 1 frt, Nagy Ferencné 2 frt, Kiss Gábor 1 frt, Pósalaky Andrásné 2 frt, Medgyaszay György 1 frt, Polgári Márton 45 kr, ifj. Szőke János 1 frt, Öry Mihály 1 frt, Kozma Jánosné 1 frt, Vajási Imre 50 kr, Somogyi Pál 1 frt, Bihari László 1 frt, Kertész Mihály 2 frt, Kerekgyártó József 1 frt, Egy valaki 1 frt, ifj. Kovács Ferenc 1 frt, Tóth Ferenc 1 frt, Deutsch Albert 4 frt, Jenei Miklós 1 frt, V. Nagy Gusztáv 1 frt, Szilágyi Józsefné 1 frt, Mátósi István 2 frt, Magyar János 1 frt, Thaly Kálmán 5 frt, N. N. 40 kr, ifj. Nagy Gábor 50 kr, N. N. 2 frt, Szabó László 2 frt, L. Nagy Bálint 2 frt, Poroszlai Károly 1 frt, Trnka Gottlieb 1 frt, Benedek János 1 frt, Dr. Bakonyi Samu 2 frt, Kósa Barna 1 frt, N. N. 1 frt, Kardos Sámuel 1 frt, Csapó Ferenc 4 frt, Torday Gábor 1 frt, Kovács N. 1 frt, Mihályen Károly 1 frt, Genesi Sándor 1 frt, N. N. 1 frt, N. N. 1 frt, Gombo Ferenc 1 frt, B. Nagy János 2 frt, Csobán József 1 frt, Thalvizer Alajos 1 frt, Pattermann Vincze 10 frt, Dr. Legányi Gyula 2 frt, T. K. 2 frt, Harangi

Sándor 2 frt. Sebess György 1 frt, Végh Sámuel 1 frt. Összesen: 89 frt 85 kr. Szőke János s. k. pénztárnok. Az összegezés következő: A pénztárnál jegyeiből befolyt 368 frt, a függetlenségi körben jegyeiből befolyt 14 frt, együtt: 382 frt, felülzésekéből befolyt 84 frt 85 kr, összes bevétel: 466 frt 85 kr. Az összes kiadás 194 frt 07 kr, így a maradvány 272 frt 78 kr, ehhez jön még a Thaly Kálmán ur 5 frtnyi felülzete, így az összes tiszta jövedelem: 277 frt 78 kr. * Csokonai-kör. Városunk ezen új társadalmi egyeténak alapszabályai megerősítve leérkezvén a magas belügyminiszteriumtól, az immár megszűnt „Felolvasó-kör” utolsó közgyűlésének megbízása folytán van szerencsém ez uton is fölkeráni azokat, kik e kör választmányának tagjai voltak, hogy az új kör megalakítására vonatkozó teendők megbeszélése céljából legyenek a dívek f. hó 24-én, hétfőn d. u. 5 órakor a főiskola gymnasiumi tanácstermében rövid értekezletre teljes számmal megjelenni. Csik y Lajos. * Színház. Csütörtökön a „Rezer-visták” cz. boházatot ismételték. — Tegnap — az „Ember tragédiája”-ra való előkészület miatt — nem volt előadás. Ma szombaton, az „Ember tragédiája” adatik. Madách Imre örök szép drámai költeménye teljesen új díszletekkel s fényes kiállításal kerül színpadra. Az előadásban résztvesznek a társulat összes tagjai. A díszleteket Gyöngyösi Viktor festette s rendkívüli hatást ígérnek. A meenyország, Aegyptom, Athén, Róma, a jéges vidék — ugy comitójuk — mint kivitelük által különösen megragadók. Érdekesek a különböző csoportozatok és népjelenetek is, mint az athéni népgyűlés, a bizánczi elítéltek máglyára hurcoltatása, a párisi verfordó, a londoni vásár. A darab 3 főszerepét: Arda i Ida (Éva), — Somló (Ádám), és Balassa (Lucifer), játszak. E darab — mely itt rég nem adatott — valódság-udonság-számba megy, s több oly jelenettel — mely itt még nem is adatott — van élénkítve. * Jutalom-játékok. Palotay Piroskának f. 25-én azaz kedden lesz a jutalom-játéka, midőn is a „Méhék,” Bartók Lajos vigjátéka adatik — ezuttal először. Szerző megígerte, hogy ezen előadásra lejön Debreczenbe. Hadda y Sándor kedvelt baritonistánk márcz. 3-án lesz a jutalom-játéka, mely alkalommal a „Kondoros csaplárosné” cz. népszínmű kerül színpadra. Megelőzi ezt márcz. 1-én a Somló jutalom-játéka, ki saját művét: Gorgót választá jutalom-játékaul. — Mindhárom jutalom-játékot melegen ajánljuk a közönség pártfogásába! * Színházi műsor. Febr. 23-án és 24-én: „Ember tragédiája.” 25-én: „Méhék.” (Ujdonság, először, Palotay P. jutalom-játéka.) 26-án: „Pünköszt Flórenczben.” 27-én: „Ember tragédiája.” 28-án: „Börögér.” Márcz. 1-én: „Gorgó.” (Somló jutalom-játéka.) 2-án: „Varázsfátyol.” 3-án: „Kondoros csaplárosné.” (Hadai jutalom-játéka.) * Parthay Géza, az országos baromfite-nyesztő szövetség igazgatója, holnap, vasárnap városunkba érkezik, s délután 3 órakor a „Korona” vendéglő nagytermében megtartja az általunk már jelzett szakelőadást a baromfi

tenyé
legsza
nyilt
kisér
szágo
telep
tatva
lyek
Plym
pekin
kivül
és le
igérk
külön
tesév
gyelm
Gyula
felira
Andrá
Zsurz
tisztv
Szalá
anyát
szere
tehet
napok
gyösi
kisass
milye
hatalo
ur ele
József
csak
is mo
az es
tükre
ivást,
ráihoz
szere
A má
odáig
czai
volt o
kerék
megra
ja. M
fokosa
másod
hamar
ugyan
A leg
ták, h
lebb
kis-uj
téték
házig
zsidó!
megb
tatt
az ab
neken
vel
kebel
attól
veszt
szere
felé
tekint
rá fol
szilár
megre
mire
Julia
nem
másé
öreg
galmá
mely
is hal
az öre
ifju g
atya
mint
Azért
nálná
lom, i
szene
gat a
hozni
neki.
szott
rende
már
hogy
fogial

